

בראשית – סדר מ"ה

תורה: בראשית מט, כז בנימין זאב יטרף עד נ, כו וישם בארון במצרים.

חזק חזק ונתחזק!

- מט כז בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל:
בנימין בארעה תשרי שכנתא ובאחסנתיה ותבני מקדשא בצפרא ובפניא יהון מקרביו כהניא קורבנא
ולעדון רמשא יהון מפלגין מותר חולקהון משאר קודשאי:
- כח כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר
וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברוך אתם:
כל אליו שבטיא דישראל תרי עסר
ודא דמליל להון אבוהון ובריו יתהון גבר כברכתיה ברוך יתהון:
כט ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבתי
אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי:
ופקיד יתהון ואמר להון אנא מתכניש לעמי קברו יתי לות אבתי
במערתא דבחקל עפרון חתאה:
- ל במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרן החתי לאחוזת-קבר:
במערתא דבחקל כפלתא דעל אפי ממרא בארעא דכנען
דזבו אברהם ית חקלא מן עפרון חתאה לאחסנת קבורא:
- לא שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את-לאה:
תמן קברו ית אברהם וית שרה אמתיה תמן קברו ית יצחק וית רבקה אמתיה
ותמן קברית ית לאה:
- לב מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חת:
זביני חקלא ומערתא דביה מן בני חתאה:
- לג ויכל יעקב לצנות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה
ויגוע ויאסף אל-עמיו:
ושיצי יעקב לפקדא ית בנוהי וכנש רגלוהי לערסא
ואתנגיד ואתכניש לעמיה:

- א נ ויפל יוסף על־פני אביו
 ויבך עליו וישק־לו:
 ונפל יוסף על אפי אבوهי
 ובכא עלוהי ונשיק ליה:
- ב ויצו יוסף את־עבדיו את־הרפאים לחנט את־אביו
 ויחנטו הרפאים את־ישׂראל:
 ופקיד יוסף ית עבדוהי ית אסותא למחנט ית אבוהי
 ויחנטו אסותא ית ישׂראל:
- ג וימלאו־לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
 ויבכו אתו מצרים שבעים יום:
 וישלימו ליה ארבעין יומין ארי כן שלמין יומי חגיטיא
 ובכו יתיה מצראי שבעין יומין:
- ד ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל־בית פרעה לאמר
 אם־נא מצאתי חן בעיניכם דברו־נא באזני פרעה לאמר:
 ועברו יומי בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה למימר
 אם כען אשפכית רחמין בעיניכון מלילו כען קדם פרעה למימר:
- ה אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
 ועתה אעלה־נא ואקברה את־אבי ואשובה:
 אבא קיים עלי למימר האנא מאית בקברי דאתקניית לי בארעא דכנען תמן תקברוני
 וכען אסק כען ואקבר ית אבא ואתוב:
- ו ויאמר פרעה
 עלה וקבר את־אביו כאשר השביעך:
 ואמר פרעה
 סק וקבר ית אבויך כמא דקיים עלך:
- ז ויעל יוסף לקבר את־אביו
 ויעלו אתו כל־עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ־מצרים:
 וסליק יוסף למקבר ית אבוהי
 וסליקו עמיה כל עבדי פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארעא דמצרים:
- ח וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
 רק טפם וצאנם ובקלם עזבו בארץ גֶשֶׁן:
 וכל בית יוסף ואחוהי ובית אבוהי
 לחוד טפלהון וענהון ותוריהון שבקו בארעא דגֶשֶׁן:

- ט ויעל עמו גם־רכב גם־פרשים
 ויהי המהגה כבוד מאד:
 וסליק עמיה אף רתכין אף פרשין
 והות משריתא סגיאה לחדא:
- י ויבאו עד־גרון האטד אשר בעבר הירדן ויספדו־שם מספד גדול וכבד מאד
 ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
 ואתו עד בית אדרי דאטד דבעברא דירדנא וספדו תמן מספד רב ותקיף לחדא
 ועבד לאבוהי אבלא שבועא יומין:
- יא וירא יושב הארץ הכנעני את־האבל בגרון האטד ויאמרו אבל־כבד זה למצרים
 על־כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן:
 וחזא יתיב ארע פנענאה ית אבלא בבית אדרי דאטד ויאמרו אבל תקיף דין למצראי
 על כן קרא שמה אבל מצרים דבעברא דירדנא:
- יב ויעשו בניו לו
 כן פאשר צום:
 ועבדו בנוהי ליה
 כן כמא דפקידנון:
- יג וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
 אשר קנה אברהם את־השדה לאחזת־קבר מאת עפרון החתי על־פני ממרא:
 ונטלו יתיה בנוהי לארעא דכנען וקברו יתיה במערת חקל כפלתא
 דזבן אברהם ית חקלא לאחסנת קבורא מן עפרון חתאה על אפי ממרא:
- יד וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל־העלים אתו לקבר את־אביו
 אחרי קברו את־אביו:
 ותב יוסף למצרים הוא ואחיהי וכל דסליקו עמיה למקבר ית אבוהי
 בתר דקבר ית אבוהי:
- טו ויראו אחי־יוסף כִּי־מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
 והשב ישיב לנו את כל־הרעה אשר גמלנו אתו:
 וחזו אחי יוסף ארי מית אבוהון ויאמרו דלמא יטר לנא דכבו יוסף
 ואתבא יתיב לנא ית כל בשתא דגמלנא יתיה:
- טז ויצו אל־יוסף לאמר
 אביך צוה לפני מותו לאמר:
 ופקידו לות יוסף למימר
 אבוך פקיד קדם מותיה למימר:

- יז כה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אֲחִידִי וְחַטָּאתֶם כִּי־רָעָה גְמְלוֹךְ
וְעַתָּה שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו:
כְּדִין תִּמְרוּן לְיוֹסֵף בְּבָעוּ שְׂבוּק כָּעֵן לְחֹבֵי אָחִיךָ וְלַחַטָּאֵיהוֹן אָרִי בְשֵׂתָא גְמְלוֹךְ
וְכָעֵן שְׂבוּק כָּעֵן לְחֹבֵי עַבְדֵי אֱלֹהָא דְאָבוּךְ
וַיִּבְכֵּא יוֹסֵף בְּמַלְלָתְהוֹן עִמִּיהָ:
- יח וַיִּלְכוּ גַם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו
וַיֹּאמְרוּ הִנְנּוּ לְךָ לְעַבְדִּים:
וַאֲזָלוּ אִף אַחֻזְהֵי וַנִּפְּלוּ קַדְמוֹהֵי
וַאֲמָרוּ הָא אֲנַחְנָא לְךָ לְעַבְדִּין:
- יט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל־תִּירְאוּ
כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי:
וַאֲמַר לְהוֹן יוֹסֵף לֹא תִדְחַלוּן
אָרִי דְחַלָּא דִּי אֲנָא:
- כ וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה
אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֵׂה עִשָׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עַם־רַב:
וְאַתּוֹן חֲשַׁבְתוּן עָלַי בִּישָׂא
מִן קָדָם יִי אֲתַחֲשִׁיבַת לְטָבָא בְּדִיל לְמַעַבְד כַּיּוֹמָא הַדִּין לְקַמָּא עִם סָגִי:
- כא וְעַתָּה אֶל־תִּירְאוּ אֲנִי אֶכְלָל אֶתְכֶם וְאַתֶּם־טַפְכֶּם
וַיִּנְחַם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עִלְיָלָבָם:
וְכָעֵן לֹא תִדְחַלוּן אֲנָא אֲזוֹן יִתְכוּן וַיִּת טַפְלָכוֹן
וַיִּנְחַם יִתְהוֹן וּמְלִיל תַּנְחֻמוּן עַל לְבָהוֹן:
- כב וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנָיִם:
וַיִּתֵּיב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבוּהֵי
וַחַיָּא יוֹסֵף מֵאָה וָעֶסֶר שָׁנָיו:
- כג וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאַפְרָיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים
גַּם בְּנֵי מְכִיל בְּוִמְנֻשָּׁה יָלְדוּ עַל־בְּרַכְיֵי יוֹסֵף:
וַחַזָּא יוֹסֵף לְאַפְרָיִם בְּנֵיו תְּלִיתָאין
אִף בְּנֵי מְכִיר בַּר מְנַשֶּׁה אֲתִילִידוּ וְרַבֵּי יוֹסֵף:
- כד וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי מֵת
וְאֱלֹהִים פְּקֹד פְּקֹד אֶתְכֶם וְהַעֲלֵה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב:
וַאֲמַר יוֹסֵף לְאַחֻזְהֵי אֲנָא מֵאִית
וַיִּי מְדַכַּר דְּכִיר יִתְכוּן וַיִּסִּיק יִתְכוּן מִן אַרְעָא הַדָּא לְאַרְעָא דְקַיִים לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב:

כה וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
פְּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֵעֲלֵתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה:
וְאוֹמְרֵי יוֹסֵף יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר
מִדְּכָר דְּכִיר יִי יִתְכוּן וְתִסְקוּן יֵת גְּרַמִּי מִפֶּא:

כו וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים
וַיַּחְנֹטוּ אֹתוֹ וַיִּישָׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם:
וַמִּית יוֹסֵף בַּר מֵאָה וָעֶסֶר שָׁנִין
וַחֲנֹטוּ יֵתִיה וְשָׂמוּהָי בְּאֲרוֹנָא בְּמִצְרַיִם: